

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО	
Приложение към разрешение за употреба №	5563; 5564 28.06.2002
621/28.05.02	<i>Министър</i>

Кратка характеристика на продукта

1. НАИМЕНОВАНИЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Ciprobay® 250 (таблетки с филмово покритие)

Ciprobay® 500 (таблетки с филмово покритие)

2. КОЛИЧЕСТВЕН И КАЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Ciprobay® 250

1 таблетка с филмово покритие съдържа: 291 mg Ciprofloxacinhydrochlorid 1 H₂O, съответстващи на 250 mg Ciprofloxacin (ципрофлоксацин).

Ciprobay® 500

1 таблетка с филмово покритие съдържа: 582 mg Ciprofloxacinhydrochlorid 1 H₂O, съответстващи на 500 mg Ciprofloxacin (ципрофлоксацин).

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Таблетки с филмово покритие.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Показания

При възрастни:

Неусложнени и усложнени инфекции, причинени от патогенни микроорганизми, чувствителни към ципрофлоксацина.

Инфекции:

на дихателните пътища. При пневмококови пневмонии за амбулаторно лечение Ciprobay да не се използва като лекарствено средство на първия избор. Използването на Ciprobay се препоръчва обаче при така наречените проблемни причинители (напр. *Klebsiella*, *Enterobacter*, *Proteus*, *Pseudomonas*, *Legionella*, *Staphylococcus*, *Escherichia coli*);

на средното ухо (otitis media), на параназалните синуси (sinusitis), по-специално ако те са причинени от грамотрицателни организми, включително *Pseudomonas* или *Staphylococcus*. **Поради това Ciprobay не е показан за лечение на остра ангина (Angina tonsillaris);**

на очите;

на бъбреците и/или горния уринарен тракт;

на половите органи, включително аднексит, гонорея и простатит. Ciprobay е неефективен срещу *Treponema pallidum*.



на коремната кухина (напр. бактериални инфекции на стомашно-чревния тракт, на жълчните пътища, при перитонит);
на кожата и меките тъкани;
на костите и ставите.

Сепсис

Инфекции или застрашаващ риск (профилактика) при пациенти с отслабена имунна система (напр. пациенти на имуносупресивно лечение, респ. със състояние с неутропения).

За селективно очистване на червата при имуносупресирани пациенти.

При деца и подрастващи:

За лечение на остра белодробна екзацербация при инфекция с *P. aeruginosa* с цистична фиброза при деца и младежи на възраст от 5-17 години, ако не може да се използват по-ефективни парентерални възможности за лечение. Не се препоръчва употребата на Ciprobay при други индикации.

При антракс:

*За незабавна терапия и за лечение на антракс след инхалиране на причинителите *Bacillus anthrax*. Ефективността на Ciprobay при антракс е доказана експериментално (виж Раздел 5 – Фармакологични свойства).*

Трябва да се спазват официалните препоръки за подходяща употреба на антибиотици.

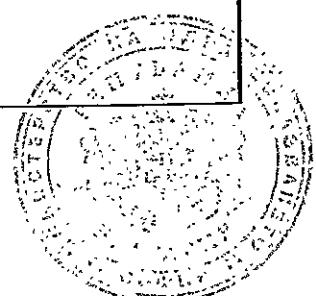
4.2 Дозировка и начин на приложения

Дозировка

Възрастни:

Ако не е предписано по друг начин, се препоръчват следните ориентировъчни дози (табл. 1):

Показания	Единични/Дневни дози при възрастни (mg Ciprofloxacin) 2 пъти дневно на интервал от 12 часа или 3 пъти дневно на интервал от 8 часа
Инфекции на дихателните пътища* - според тежестта и причинителя Инфекции на пикочните пътища - остри, некомплицирани - цистит при жени (преди менопаузата) - усложнени	2 x 200-400 2 x 250-500 2 x 125 до 1-2 x 250 единична доза 250 2 x 200
Гонорея - екстрагенитална - остра, некомплицирана	2 x 125 единична доза 250
Диария	1-2 x 500



Други инфекции* (виж показанията)	2 x 500
-----------------------------------	---------

Табл. 1: Препоръчителни единични/дневни дози при възрастни

* При особено тежки, животозастрашаващи инфекции, по-специално при участие на *Pseudomonas*, стафилококи или стрептококки, напр. причинени от стрептококки пневмонии, рецидивиращи белодробни екзацербации при муковисцидозни пациенти, инфекции на костите и ставите, сепсис, перитонит, препоръчителните дози са 2 x 750 mg ципрофлоксацин.

При инфекции на уро-гениталния тракт, причинени от хламиидии, дозата може да се увеличи на 2 x 750 mg.

При некомплицирани инфекции на пикочните пътища и stomashno-чревни инфекции дози до 500 mg орално могат да се дават и като единична дневна доза.

Ако пациентът не е в състояние да взема таблетки с филмово покритие, се препоръчва да се започне терапия с интравенозната форма на ципрофлоксацин.

Веднага след интравенозното лечение е възможна по-нататъшна перорална терапия.

Пациенти в напреднала възраст:

Пациенти в по-напреднала възраст трябва да получават възможно най-ниски дози в зависимост от тежестта на тяхното заболяване и креатининовия клирънс.

Деца и подрастващи:

Клиничните и фармакологичните данни подкрепят употребата на ципрофлоксацин при деца и подрастващи на възраст от 5 до 17 години с остра белодробна екзацербация, свързана с инфекция с *P. aeruginosa*, на цистична фиброза при доза от 2 x дневно 15(-20) mg/kg (максимално 1500 mg/ден) или 3 x дневно 10 mg/kg i.v. (максимално 1200 mg/дневно).

При антракс:

Възрастни: 2 пъти дневно 500 mg (2 пъти дневно 1 таблетка Ciprobay, resp 2 пъти дневно 2 таблетки Ciprobay 250)

Деца: 2 пъти дневно 15 mg/kg телесно тегло.

Да не се надвишава при деца максималната дневна доза от 500 mg.

Лечението трябва да започне незабавно след предполагаемо или доказано инхалиране на причинители на антракс.



Може да се приеме наличие на терапевтична ефективност след прилагане на тези дози въз основа на чувствителността на причинителите *in vitro* или на съответното очаквано ниво в плазмата

Ограничена бъбречна или чернодробна функция:

Възрастни:

1. Ограничена бъбречна функция

- креатининов клирънс: между 31 и 60 ml/min. респ.
концентрация на креатинин в серума: между 1,4 и 1,9 mg/100 ml
перорална доза: макс. 1000 mg ципрофлоксацин
дневно
венозна доза: макс 800 mg ципрофлоксацин дневно
- креатининов клирънс: $\leq 30 \text{ ml/min}$ респ.
серумна концентрация на креатинин: $\geq 2 \text{ mg/100 ml}$
перорална доза: макс. 500 mg ципрофлоксацин
дневно
венозна доза: макс. 400 mg ципрофлоксацин дневно

2. Увредена бъбречна функция + хемодиализа

Дозировка както при т. 1, в дните с диализа: непосредствено след диализата.

3. Увредена бъбречна функция + CAPD с перитонит

4 x дневно на интервал от 6 часа 500 mg (респ. 2 таблетки по 250 mg всяка).

Алтернативно може да се прибави инфузионен разтвор Ciprobay към диализата (интраперitoneално): 4 x дневно на интервали от 6 часа 50 mg ципрофлоксацин на литър диазилат.

При това показание съществуват ограничени клинични данни с много малък брой пациенти. За да бъдат достигнати достатъчно високи концентрации на ципрофлоксацин в перитонеума, Ciprobay трябва да се приложи в по-голяма доза. Поради това пациентите трябва да бъдат внимателно наблюдавани за нежелани реакции. При появата на важни нежелани ефекти или симптоми на предозиране, дозата трябва да бъде намалена или Ciprobay да се изключи от лечението.

4. Увредена чернодробна функция

Не е необходимо специално определяне на дозата.

5. Увредена бъбречна и чернодробна функция

Определяне на дозата както при т. 1, евентуално отчитане на концентрациите на ципрофлоксацина в серума.

Деца и подрастващи

Не е проучвана дозировката при деца и подрастващи с увредена функция на бъбреците и черния дроб.



Начин на приложение

Таблетките се погълщат несдъвкани с течност. Те могат да се приемат независимо от времето на хранене. Приемът на празен stomах ускорява поемането на активната съставка.

Продължителност на лечението

Възрастни:

Продължителността на терапията зависи от тежестта на заболяването както и от клиничното и микробиологичното му протичане. По принцип лечението трябва да продължи минимум 3 дни след понижаване на температурата или подобряване на клиничните симптоми.

Средна продължителност на лечение:

- 1 ден при остра неусложнена гонорея и цистит,
- до 7 дни при инфекциите на бъбреците, пикочните пътища и коремната кухина,
- през целия период на неутропения при пациенти с отслабена имунна защита,
- максимално до 2 месеца при остеомиелит и
- 7-14 дни при всички други инфекции.

При стрептококови инфекции лечението трябва да продължи минимум 10 дни поради опасност от по-късни компликации.

Причинени от хламиидии инфекции трябва да бъдат лекувани също минимум 10 дни.

Деца и подрастващи

Продължителността на лечението при деца и подрастващи (5-17 години) с остра белодробна екзацербация на цистична фиброза, причинена от *P. aeruginosa*, е 10-14 дни.

При антракс:

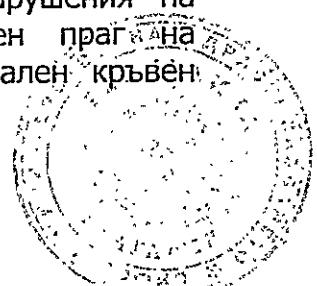
- 60 дни при независима терапия и за лечение на инфекции след инхалиране на причинители на антракса.

4.3 Противопоказания

Свръхчувствителност към ципрофлоксацин или други хинолонови химиотерапевтици.

4.4. Специални предупреждения и специални предпазни мерки при употреба

При епилептици и пациенти с предшестващи нарушения на централната нервна система (ЦНС) (напр. понижен праг на възбудимост, анамнестични данни за припадъци, намален кръвен



поток към мозъка, увредена мозъчна структура или удар) Ciprobay трябва да бъде използван само, ако ползите от лечението превишават рисковете, тъй като тези пациенти са изложени на опасност от нежелани реакции от страна на ЦНС.

В някои случаи може да се появят психотични реакции при първото приложение на Ciprobay (до опити за самоанараняване). В тези случаи трябва незабавно да се прекрати прилагането на Ciprobay и да се уведоми лекуващия лекар.

При поява на тежка и персистираща диария по време на или след лечението трябва да се консулира лекар, тъй като този симптом може да прикрива сериозно чревно заболяване (напр. животозастрашаващ псевдо-мембранизен колит, с възможен фатален изход), изискващ незабавно лечение. При тези случаи лечението с Ciprobay трябва да бъде спряно и да започне подходящо лечение (напр. Vancomycin орално, 4 x 250 mg дневно). Противопоказани са лекарствени средства, които подтискат перисталтиката.

В единични случаи при едновременното лечение с флуорхинолони е възможна поява на тендинит, евентуално с руптура на сухожилия (напр. на Ахилесовото сухожилие). Такива наблюдения се правят предимно при пациенти в напреднала възраст, които преди това са били системно лекувани с кортикоステроиди. При съмнение за възпаление на сухожилие лечението с Ciprobay трябва да бъде спряно незабавно, да се избягва физическо натоварване и евентуално да се започне ръководено от лекар лечение.

Независимо от факта при лечението с Ciprobay много рядко настъпва фоточувствителност, пациенти, които се лекуват с Ciprobay, не бива да се излагат ненужно на влиянието на слънчевата светлина и обльчвания с ултравиолетова светлина (високопланинско слънце, солариум). Лечението трябва да се прекъсне при поява на реакции на фоточувствителност (напр. кожни реакции, наподобаващи кожно изгаряне).

В редки случаи, отчасти още след първата апликация настъпват реакции на свръхчувствителност (до анафилактоидни/анафилактични реакции). В тези случаи Ciprobay трябва незабавно да се спре и да се потърси лекарско лечение (напр. шокова терапия).

Приложение при деца и подрастващи.

Както и при другите инхибитори на гиразата, и ципрофлоксацинът предизвиква увреждания в носещите тежести стави на млади животни. Оценката на данните за сигурност при пациенти на възраст под 18 години с преимуществено цистична фиброза (муковисцидоза) дават указания за увреждания на ставите/хрущялната тъкан.

Днешните познания поддържат употребата на ципрофлоксацина при лечение на акутни, причинени от *P. aeruginosa* инфекциозни белодробни екзацербации на цисцична фиброза при деца и подрастващи на възраст от 5 до 18 години; за употребата му при деца и подрастващи с други инфекции, както и при деца под 5 години.



досега няма достатъчно данни. Ето защо при други инфекции и генерално при деца под 5 години ципрофлоксацин не бива да се прилага.

4.5 Взаимодействия с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Ciprobay/съдържащи желязо препарати/антацидни средства и препарати с висок буферен капацитет, съдържащи магнезий, алуминий или калций

Едновременото прилагане на Ciprobay и някой от горепосочените препарати намалява резорбирането на ципрофлоксацин; същото се отнася и до сукралфат, съдържащите диданозин вирустации, перорални хранителни разтвори, както и големи количества млечни продукти. Поради това Ciprobay следва да се прилага 1-2 часа **преди** или минимум 4 часа **след** поемането на тези продукти. Това ограничение не важи за антацидни препарати от типа на рецепторните H₂-блокери.

Ciprobay/Xanthine

Едновременното приложение на Ciprobay и теофилин може да доведе до нежелано повишаване нивото на теофилина в серума. При такова лечение е възможна появата на причинени от теофилина нежелани ефекти. Ако едновременното приложение на двета препарата е неизбежно, трябва да се провери серумната концентрация на теофилина и дозата му съответно да бъде намалена. При едновременно приложение на Ciprobay и кофеин, resp. пентоксифилин има данни за повишена концентрация в серума на тези деривати на ксантина.

Ciprobay/нестероидни антифлогистици

Проучване при животни доказват, че комбинацията от много високи дози хинолони (инхибитори на гиразата) и някои нестероидни противовъзпалителни средства (но не ацетилсалицилова киселина) може да предизвика појава на гърчове.

Ciprobay/Ciclosporin

Наблюдавано е преходно повишаване нивото на серумния креатинин, когато са прилагани едновременно Ciprobay и циклоспорин. Поради това при тези пациенти е необходимо да се проверяват често (два пъти седмично) серумните концентрации на креатинина.

Ciprobay/Warfarin

Едновременното приложение на Ciprobay и варфарин може да усили действието на варфарин.



Ciprobay/Glibenclamid

В редки случаи едновременното приложение на Ciprobay и глибенкламид може да усили действие на глибенкламид (хипогликемия).

Ciprobay/Probenecid

Пробенецид оказва влияние върху бъбречното екскретиране на ципрофлоксацин. Едновременното приложение на пробенецид и Ciprobay повишава серумните концентрации на ципрофлоксацин.

Ciprobay/Metoclopramide

Метоклопрамид ускорява абсорбирането на Ciprobay (перорално), което води до сък্�сяване на времето до постигане на максимални концентрации в плазмата. Не е наблюдаван ефект върху бионаличността на ципрофлоксацин.

Ciprobay/Mexiletin

- ✓ Едновременното приложение на двета препарата може да доведе до повишени концентрации на мексилетин.

Ciprobay/Phenytoin

- ✓ При едновременно прилагане на двета препарата са постъпили данни както за намалени, така и за повишени концентрации на фенитоина в серума.

Ciprobay/Diazepam

- ✓ Тъй като при едновременна употреба на двете лекарствени средства са постъпили данни както за намален клирънс на диазепам, така и за удължен период на полуразпад на диазепам, се препоръчва внимателно наблюдение на терапията с диазепам.

Ciprobay/Methotrexat

- ✓ При едновременното лечение с двете лекарствени средства чрез компетитивното задържане на тубуларната секреция на метотрексат могат да се повишат неговите нива в плазмата. Тъй като това може да доведе до повишен рисков от предизвикани от метотрексата токсични реакции, пациентите трябва да бъдат наблюдавани особено внимателно.

4.6 Бременност и кърмене

Ciprobay не бива да се предписва на бременни и кърмещи жени, тъй като няма данни за безвредността на лекарственото средство при тази група пациенти, а въз основа на проучванията при животни не може изцяло да се изключи възможността лекарството да причини увреждане на ставния хрущял при развиващия се организъм.



Проучванията при животни не дават данни за тератогенни ефекти (малформации).

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Дори когато Ciprobay 250/500 се приема точно по лекарско предписание, той може да повлияе скоростта на реакция до такава степен, че да увреди способността за шофиране, работа с машини или работа без сигурна опора на тялото. Това се отнася в засилена степен в началото на лечението, при повишаване на дозата и при смяна на лекарствени препарати, както и при взаимодействие с алкохол.

4.8 Нежелани ефекти

Организъм като цяло:

- Понякога: чувство на слабост. Продължителната и повторна употреба може да доведе до суперинфекции с резистентни бактерии или гъбички.
- Рядко: лекарствена треска, анафилактични/анафилактoidни реакции (напр. отоци на лицето, седалището и ларингса; затруднено дишане до животозастрашаващ шок), отчасти и след първия прием.
- Много рядко: реакции, подобни на серумна болест, влошаване на симптомите на Myasthenia gravis.

Нервна система:

- Понякога: главоболие, виене на свят, умора, безсъние, възбуда, обърканост.
- Рядко: халюцинации, потене, смущения в периферните възприятия, страхова психоза, кошмари, депресии, трепор, гърчове.
- Много рядко: несигурна походка, повишаване на вътречерепното налягане, психотични реакции (до опити за самоизраняване), отчасти и след първия прием.

Стомашно-чревен тракт:

- Често: гадене, диария.
- Понякога: повръщане, увредено храносмилане, болки в корема, подуване на стомаха, загуба на апетит.
- Много рядко: псевдомемброзен колит, хепатит, чернодробна некроза до животозастрашаващо спиране функцията на черния дроб.

Сърдечно-съдова система:

- Рядко: сърцебиене, мигрена, загуба на съзнание, вълни, периферни отоци.



Кръвна и лимфна система:

- Понякога: еозинофилия, левкоцитопения.
- Рядко: анемия, гранулоцитопения, левкоцитоза, промени в стойностите на протромбина, тромбоцитопения, тромбоцитоза.
- Много рядко: хемолитична анемия, панцитопения, агранулоцитоза.

Двигателна система:

- Понякога: болки в ставите.
- Рядко: болки в мускулите, подуване на ставите.
- Много рядко: тендинит, тендовагинит, руптура на сухожилията.

Кожа:

- Често: кожни обриви.
- Понякога: сърбеж, уртикария.
- Рядко: фоточувствителност.
- Много рядко: петехии, хеморагични були и малки възелчета (папули) с образуване на крусти като израз на участие на съдовете (васкулити), Erythema nodosum, Erythema exsudativum multiforme minor) до тежки форми на протичане (синдром на Stevens-Johnson, епидермална некролиза (синдром на Lyell). ✓

Сетивни органи:

- Понякога: промени във вкуса и обонянието.
- Рядко: шум в ушите, преходна глухота (особено при високите честоти), загуба на вкусово усещане, това обикновено е обратимо след прекъсване на терапията.

Уро-генитална система:

- Рядко: интерстициален нефрит, преходно ограничение на бъбреchnата функция до преходен отказ на бъбреchnата дейност.

Лабораторни стойности:

- Понякога: особено при пациенти с вече увреден черен дроб повишаване на трансаминазите и алкалната фосфатаза, в редки случаи до холестатичен иктерус, преходно повишаване стойностите на уреята, креатинина или билирубина в серума.
- Рядко: хипергликемия, кристалурия или хематурия.

4.9 Предозиране

При остро предозиране са наблюдавани единични случаи на обратима бъбреchnа токсичност. Затова наред с рутинните мерки



при спешни случаи се препоръчва и контрол на бъбренчната функция. За намяляване на резорбирането на ципрофлоксацин се препоръчва приемане на антацидни средства, съдържащи магнезий и калций. Само много малки количества ципрофлоксацин (< 10%) се отделят от организма посредством хемодиализа или перитонеална диализа.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ ДАННИ

Ципрофлоксацин е антибиотик от класа на флуорхинолоните (ATC Code: J 01 MA 02).

Начин на действие:

Флуорхинолон със силно бактерицидно действие не само по време на пролиферативната фаза, но и във фазата на покой на бактериите.

Механизъм на действие:

По време на пролиферативната фаза на бактерията се осъществява сегментно спирализиране и деспирализиране на хромозомите. Решаваща роля в този процес играе ензимът ДНК-гираза. Ciprobay инхибира ензима ДНК-гираза, като блокира метаболизма на бактерията, така че жизнено важната информация не може да се чете по-нататък от бактериалната хромозома.

Спектър на действие:

Ципрофлоксацин действа ин-витро при концентрации в серума, които се достигат след поемане на препоръчените дози, срещу голям брой грамотрицателни причинители, включително *Pseudomonas aeruginosa*. Неговото действие обхваща и грамположителни патогени, напр. стафилококи и стрептококки; анаеробните бактерии по принцип са по-малко чувствителни. MBC-breakpoints за ципрофлоксацина, които разграничават чувствителните причинители от средно чувствителните и средно чувствителните от резистентните патогени възлизат според NCCLS и DIN на S ≤ 1 mg/l,resp. на R ≥ 4 mg/l.

За Ciprobay е доказана ин-витро-активност и ефективност при клинична употреба при съответните индикации за следните видове патогени:

По принцип чувствителни са:

Corynebacterium spp., *Staphylococcus aureus* (чувствителност към Methicillin);

Edwardsiella tarda, *Enterobacter cloacae*, *Enterobacter aerogenes*, *Escherichia coli*, *Haemophilus influenzae* (вкл. резистентни щамове към β-лактам), *Haemophilus parainfluenzae*, *Hafnia alvei*, *Klebsiella oxytoca*, *Klebsiella pneumoniae*, *Legionella* spp., *Listeria monocytogenes*, *Moraxella catarrhalis* (вкл. резистентните щамове към β-лактам), *Neisseria meningitis*, *Pasteurella multocida*.

Plesiomonas shigelloides, *Proteus mirabilis*, *Proteus vulgaris*, *Providencia rettgeri*, *Providencia stuartii*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Salmonella* spp., *Serratia liquefaciens*, *Shigella* spp., *Vibrio* spp., *Yersinia enterolytica*.

Причинители със средна чувствителност са:

Enterococcus faecalis, *Staphylococcus epidermidis*, *Streptococcus* (β -хемолизиращи Gr.A), *Streprococcus* (β -хемолизиращи Gr.B), *Streptococcus agalactiae*, *Streptococcus pneumoniae*, *Streptococcus pyogenes*, стрептококки *Viridans*;

Alcaligenes spp., *Flavobacterium meningosepticum*, *Serratiamarcescens*; *Garnerella vaginalis*, *Peptococcus* spp., *Peptostreptococcus* spp.; *Mycobacterium fortuitum*, *Mycobacterium tuberculosis*, *Chlamidia* spp., *Mycoplasma hominis*, *Ureaplasma urealyticum*.

Най-често резистентни са:

Enterococcus faecum, *Staphylococcus aureus* (резистентни към Methicillin),

Nocardia asteroides

Bacteroides

Честотата на придобитата резистентност може при определени видове да варира по място и време. Преди всичко при лечението на тежки инфекции от значение е познаването на локалната ситуация на резистентност.

Развитие на резистентност:

Проучвания *in-vitro* са показвали, че резистентност съм Ciprobay се развива в общи линии бавно и постепенно (тип multiple step). Развитие на плазмид-медирирана резистентност, както към β -лактамни антибиотици, аминоглюкозиди и тетрациклини, при Ciprobay не е доказано.

Тъй като механизъмът на действие на хинолоните се различава от този на другите класове антибиотици, чувствителните към ципрофлоксацин патогени, които са развили резистентност към други антибиотици, като напр. β -лактамни антибиотици, аминоглюкозиди, тетрациклини, макролидни или пептидни антибиотици, сульфонамиди, триметоприм или нитрофуранови деривати, запазват най-общо своята чувствителност към ципрофлоксацин. Бета-лактамазите или промените в свързвашите пеницилина белъци, не оказват никакво влияние върху активността на ципрофлоксацин.

В групата на хинолоните съществува широка успоредна резистентност. Обаче поради добре изразената първична чувствителност на повечено микроорганизми към ципрофлоксацин, успоредната резистентност при това лекарство е по-слабо изразена.



Комбинация с други антибиотици

Възможно е комбинираното прилагане на ципрофлоксацин с друг антибиотик. Ин-витро проучвания, проведени с най-чувствителните патогени, при които е използван Ciprobay в комбинация с β-лактамни антибиотици и аминоглюкозиди, показват на първо място допълнителни или индиферентни ефекти, относително рядко синергетични повишения на ефективността и много рядко антагонистични ефекти.

Възможни са следните комбинации с други лекарства:

Псевдомонас:	Azlocillin, Ceftazidim
Стрептококи:	Mezlocillin, Azlocillin, други действени β-лактамни антибиотици
Стафилококи:	β-лактамни антибиотици, по-специално Isoxazylpenicilline, Vancomycin
Анаеробни:	Metronidazol, Clindamycin

Ципрофлоксацин при антракс

За оценка на терапевтичната ефективност при човека като заместител са използвани установени при човека серумни концентрации, като така наречените сурогатни параметри за употребата на Ciprobay след инхалиране на причинители на антракс.

При възрастни и деца след прилагането на препоръчителните дози ципрофлоксацин са достигнати средно плазмени нива, които са равни или са над тези при маймуните Rhesus, които са инхалирали спори на антракса и след това са били лекувани с ципрофлоксацин. Разликата в смъртността на лекуваните с Ciprobay животни в сравнение с нелекуваната контролна група е статистически значима в полза на лекуваните животни ($p=0.001$).

Фармакокинетиката на ципрофлоксацина при човека е много добре проучена.

При възрастни в Steady State след перорален прием на 500 mg ципрофлоксацин на всеки 12 часа са измерени върхови серумни нива от порядъка на 2,97 µg/ml, след интравенозна апликация на 400 mg на всеки 12 часа – 4,56 µg/ml. И в двата случая в Steady State 12 часа след последната апликация така наречените Trough-нива са били измерени на 0,2 µg/ml.

При 10 деца на възраст от 6 до 16 години след двукратна инфузия (вливане) на 10 mg/kg телесно тегло в продължение на 30 мин. на интервал от 12 часа са достигнати върхови концентрации в серума от порядъка на 8,3 µg/ml, Trough-концентрациите са били между 0,09 и 0,26 µg/ml. В края на инфузията децата са приемали



перорално Ciprobay в доза от 15 mg/kg. След първия орален прием са измерени средни върхови нива от 3,6 µg/ml.

Съществуват ограничени данни за поносимостта към препарата след продължително лечение на деца, включително и за ефектите върху хрущялната тъкан.

В едно плацебо-контролирано проучване маймуни Rhesus са били изложени средно на една инхалирана доза от 11 LD₅₀ (около 5,5 x 10⁵, широта на обхвата 5-30 LD₅₀). Минималната концентрация за инхибиране (МНК₅₀) за използвания щам *B. anthracis* на интервал от 12 часа е определена на 0,08 µg/ml. След перорален прием на 125 mg ципрофлоксацин на интервал от 12 часа в продължение на 30 дни към времето T_{max} (1 час след приема), концентрациите в серумните нива в Steady State са достигнали от 0,98 µg/ml до 1,69 µg/ml. Средните серумни нива 12 часа след приема, така наречените Trough-нива, са между 0,12 и 0,19 µg/ml.

Била е проведена терапия 24 часа след излагане на влиянието на спори на антракс. Смъртността при животните, които са били лекувани перорално в продължение на 30 дни, е била значително по-ниска (1 от 9 животни) в сравнение с групата, лекувана с плацебо (9 от 10 животни). Разликата е значително (p=0.001). Едното лекувано с ципрофлоксацин животно, е починало след 30-дневното лечение.

5.2 Фармакокинетични свойства

Резорбция

След перорален прием ципрофлоксацин се резорбира главно от дуоденума и горната част на тънкото черво и достига след 60-90 минути максимални серумни концентрации.

Серумни концентрации

Таблица 2 съдържа стойности на серумни концентрации в mg/l след орално приложение на Ciprobay

СЕРУМНИ КОНЦЕНТРАЦИИ (MG/L) СЛЕД ПЕРОРАЛНО ПРИЛОЖЕНИЕ							
	Време след начало на инфузията (часове)						
	0,5	1		2	4	8	12
250 mg орално	0,9		1,3		0,9	0,5	0,3
500 mg орално		1,7		2,5		2,0	1,3
						0,6	0,4

Табл. 2 Серумни концентрации след перорално приложение

Разпределените количества на ципрофлоксацин възлизат на 2-3 l/kg в "Steady State".

Свързване на протеина



Тъй като свързването на ципрофлоксацин с белтъка е много ниско (20-30 %) и субстанцията присъства в плазмата предимно в нейонизирана форма, субстанцията може да дифундира свободно в екстраваскуларното пространство. По този начин концентрациите могат значително да надхвърлят съответните серумни нива в определени телесни течности и тъкани.

Метаболизъм/елиминиране

Ципрофлоксацин се отделя най-общо непроменен, като по-голямата част се елеминира ренално (табл. 3). Бъбречният клирънс е между 3 и 5 mL/min/kg, общият клирънс възлиза на 8-10 mL/min/kg. Ципрофлоксацин претърпява както гломерулна филтрация, така и тубуларна секреция.

Открити са незначителни концентрации на четири метаболити в тялото, чиято активност обаче е значително по-ниска от тази на ципрофлоксацин.

Отделяне (в % на доза ципрофлоксацин)		
	урина	фекалии
Ципрофлоксацин	44,7	25,0
Метаболити	11,3	7,5

Табл. 3: Отделяне на ципрофлоксацин

1 % от приетата доза се екскретира чрез жълчката. Наличността на ципрофлоксацин в жълчката е във високи концентрации.

Период на елиминационен полуразпад (в серума)

Периодът на елиминационен полуразпад на ципрофлоксацин е между 3 и 5 часа, както след перорален прием, така и след венозно приложение.

Тъй като ципрофлоксацин се отделя не само ренално, но и в значителна степен чрез червата, единствено силно ограничена ренална функция може да доведе до повишени периоди на елиминационен полуразпад в серума до 12 часа.

Бионаличност

След перорален прием ципрофлоксацин се резорбира бързо и добре. Въпреки ефекта на първо преминаване оралната бионаличност е около 70-80 %.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Остра токсичност

Острата токсичност на ципрофлоксацин може да бъде оценена като изключително ниска след орален прием: LD₅₀ между 2500 и



5000 mg/kg според вида животни. След венозна инфузия LD₅₀ възлиза на 125-290 mg/kg според вида на животното.

Проучвания върху подостра поносимост над 4 седмици

Перорално приложение: Пътхове са понесли без увреждания дози до 100 mg/kg вкл. При кучета са били наблюдавани псевдоалергични реакции вследствие освобождаване на хистамин.

Парентерално приложение: В групата с най-високи дози при всеки отделен случай (пътхове с доза от 80 mg/kg и маймуни с доза от 30 mg/kg) в седимента на урината са установени кристали, съдържащи ципрофлоксацин. Установени са също така промени на отделни бъбречни тубули с типични реакции тип "чуждо тяло", дължащи се на преципитати, наподобяващи кристали.

Наблюдаваните тубуларни промени не бива да се интерпретрат като първичен токсичен ефект на Ciprofay (както напр. при аминоглюкозидите), а като вторични възпалителни реакции тип "чуждо тяло", дължащи се на преципитация на кристален комплекс в дисталната бъбречна тубуларна система (срв. също с проучванията на субхроничната и хроничната токсичност).

Проучвания върху субхронична поносимост над 3 месеца

Перорално приложение: Всички дози до 500 mg/kg вкл. се понасят при пътхове добре и без увреждания. При маймуни са наблюдавани кристалурия и промени в дисталните бъбречни тубули при групата с най-високи дози (135 mg/kg).

Парентерално приложение: Въпреки че промените в бъбречните тубули, наблюдавани при пътхове, са много леки, те са установени във всяка група. При маймуните те са установени само в групата с най-високи дози (18 mg/kg) и са свързани с леко намален брой еритроцити и стойности на хемоглобина.

Проучвания върху субхронична поносимост над 6 месеца

Перорално приложение: Всички дози до 500 mg/kg вкл., resp. 30 mg/kg вкл. се понасят добре без усложнения съответно при пътхове и маймуни. Промените в дисталните бъбречни тубули, наблюдавани при някои маймуни, са наблюдавани отново при маймуните в групата с най-високи дози (90 mg/kg).

Парентерално приложение: При маймуни са съобщени леко повишени концентрации на урея и креатинин и промени в дисталните бъбречни тубули в групата с най-високи дози (20 mg/kg).

Проучвания върху канцерогенността

В проучвания върху канцерогенността при мишки (21 месеца) и пътхове (24 месеца) с дози приблизително до 1000 mg/kg телесно тегло/дневно при мишки и 125 mg/kg телесно тегло/дневно при пътхове (увеличение на 250 mg/kg телесно тегло/дневно след 22



седмица), не са установени данни за канцерогенен потенциал при нито една от дозите.

Мутагенен потенциал

С ципрофлоксацин са проведени 8 ин-витро и 4 ин-виво проучвания. Според резултатите от тях не съществува никакво опасение за мутагенно въздействие на ципрофлоксацина. Тази оценка е в съответствие с негативните резултати от проучванията върху канцерогенността при пълхове и мишки.

Проучвания върху репродуктивната токсикология

Проучвания върху фертилността при пълхове

Фертилитетът, интраутеринното и постнаталното развитие на младите организми и фертилитетът на F_1 поколението не са засегнати от ципрофлоксацин.

Проучвания върху ембриотоксичността

Не са установени данни за ембриотоксично и тератогенно действие на ципрофлоксацин.

Пери- и постнатално развитие при пълхове

Не са установени данни за влияние върху пери- и постнаталното развитие при животни. В края на наблюдавания период при хистологичните проучвания не са получени данни за ставно увреждане при подрастващите организми.

Специални проучвания върху поносимостта

От сравнителни проучвания при животни както с по-старата група на гиразни инхибитори (напр. налидиксова киселина и пипемидинова киселина), така и с по-новите гиразни инхибитори (напр. норфлоксацин и офлоксацин), е известно, че този клас активни съставки причинява характерни увреждания. Могат да настъпят увреждания на бъбреците, увреждане на хрущяла на носещите стави при недоносени животни, а също и увреждания на очите.

Бъбречна поносимост

Образуването на кристали, наблюдавани при проучвания с животни, са настъпили при определени pH-условия, които не се отнасят до человека.

Преципитацията на кристали в бъбречните тубули не води незабавно и автоматично до увреждане на бъбреца.

При проучвания върху животни увреждането се явява само след високи дози със съответстващи високи нива на кристалурия. Така например въпреки че високите дози винаги причиняват кристалурия, те се понасят добре и след 6 месеца без увреждания и без реакции тип "чуждо тяло", които се явяват в индивидуалните дистални бъбречни тубули.



Увреждания на бъбреците без наличие на кристалурия не е наблюдавано. Следователно бъбречното увреждане при проучвания с животни не трябва да се счита за първично токсично действие на ципрофлоксацин върху бъбречната тъкан, както напр. при аминоглюкозидите, а като типични вторични възпалителни реакции тип "чуждо тяло", дължащи се на преципитацията на кристални комплекси от ципрофлоксацин, магнезий и белтък.

Проучвания върху поносимостта при ставите

Както е известно от проучвания върху други инхибитори на гиразата ципрофлоксацин причинява увреждане на големите носещи стави при недоносените животни. Степента на увреждане на ставите варира според възрастта, вида и дозата; увреждането може да бъде намалено чрез понижаване на теглото. Проучвания при напълно доносени животни (плъх, куче) не дават данни за увреждане на хрущялната тъкан.

Проучвания за изключване на катарактогенни ефекти

От токсикологична гледна точка въз основа на проучванията може да се направи заключението, че лечението с ципрофлоксацин не предизвиква никакъв риск от образуване на катаракта, особено при парентерално приложение. Това става още по-ясно, тъй като при парентерално приложение може да се определи предварително максималната бионаличност, а също така да се изследва продължителността на приложение от 6 месеца.

Проучвания върху поносимостта върху ретината

Ципрофлоксацин се свързва със съдържащите меланин структури, включително и с ретината. Целенасочени проучвания включително електроретинографични изследвания по въпроса дали окото се повлиява от ципрофлоксацин при различни пигментирани животински видове не дават никакви данни за морфологични или функционални изменения на зрителния орган.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Microcrystalline cellulose, crospovidone, hydroxypropyl methylcellulose, macrogol 4000, magnesium stearate, maize starch, colloidal silicon dioxide, titanium dioxide.

6.2 Несъвместимост

Няма такава

6.3 Срок на годност

5 години

6.4 Специални изисквания за съхранение



Няма специални изисквания за съхранение.

6.5 Вид и съдържание на опаковките

Съвсема кутия с блистери от полипропилен (без цвят) и алюминий.

Ciprobay 250:

10 таблетки с филмово покритие (N 1)

20 таблетки с филмово покритие (N 2)

Болнични опаковки за клинични нужди: 160 таблетки с филмово покритие

Ciprobay 500:

10 таблетки с филмово покритие (N 1)

20 таблетки с филмово покритие (N 2)

Болнични опаковки за клинични нужди: 160 таблетки с филмово покритие

6.6 Указания при употреба и обезопасяване

Няма специални указания.

7. ФАРМАЦЕВТИЧНО ПРЕДПРИЯТИЕ – ПРОИЗВОДИТЕЛ, ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Bayer AG Leverkusen, Germany

Тел.: (02 14) 30.5 13 48

Телефакс: (02 14) 30-5 15 98

E-Mail адрес: gisela.hoey.gh@bayer-ag.de

8. НОМЕР НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА :

Ciprobay 250: 20010821 – 24.07.2001

Ciprobay 500: 20010821 – 24.07.2001

9. ДАТИРАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯТА

Ноември 2001 г.

10. СТАТУТ НА ПРЕДПИСВАНЕ/ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА ПРОДАЖБА В АПТЕКИТЕ

По лекарско предписание.

Настоящето лекарствено средство съдържа вещество, чието действие все още не е напълно известно в медицинската наука. Поради това фармацевтичният производител на това лекарство следва да представи на Федералния институт по лекарствените средства и медицинските продукти на ФРГ доклад за получени нови данни според чл. 49, ал. 6 от ЗЛС.